

ikke, at Lovforslaget bibeholder saadanne Bestemmelser, ifølge hvilke Lehnbesidderne, idet de den ene Dag udtræde af Amtsraadet den anden Dag kunne vælges af Gierne af over 20 Ldr. Hartkorn til igjen at indtræde i Amtsraadet, saa jeg kan ikke erkjende, at Lovforslaget end ikke i denne Henseende har gjort noget synderligt Fremskridt fra det Bestaaende; men det stiller sig anderledes i de Amtsraadsdistricter, hvor der ikke er nogen Lehnbesiddere, der som saadan kan tage Sæde i Amtsraadet, og jeg skal for at godtgjøre, at det paa saadanne Steder er en Tilbagegang, tillade mig at tage Ringkjøbing Amt til et Exempel, deels fordi jeg antager, at det er det Amt i Landet, hvor en Forandring til det Bedre af Bestyrelsen af de communale Anliggender er meest paatrængende nødvendig, og deels fordi dette Amt er saavel den høitærede Indenrigsminister som mig meest bekendt. I Ringkjøbing Amt er der, som den ærede Indenrigsminister veed, ingen Lehnbesiddere, der kan tage Sæde i Amtsraadet; Amtsraadet bestaaer saaledes ifølge Forordn. af 13 Aug. 1841 af Amtmanden, 1 af Amtets Provster, 2 Sædegaardseiere og 4 Medlemmer, som ere valgte i Amtet ved frit Valg. Naar nu den Tid kommer, at der skal være Omvalg, og den høitærede Indenrigsministers Forslag skal komme til Anvendelse, hvad skeer saa? Saa bliver Amtmanden eet Medlem, een af Provsterne eet Medlem; men der skal udgaae 2 Sædegaardseiere, og i deres Sted skal der atter vælges 3 Medlemmer af de Beboere i Amtet, som have 20 Lønder Hartkorn eller derover. Nu vil det være den høitærede Indenrigsminister bekendt, at der i Ringkjøbing og maaffee i flere Amter i Jylland ikke befindes at være andre Gaarde paa 20 Ldr. Hartkorn end de saakaldte Hoved- eller Sædegaarde, og Følgen af Lovforslaget vil altsaa blive, at der af Amtsraadet udgaaer 2 Sædegaardseiere, men igjen af samme Valgklasse vælges 3, og derimod udskydes eet Medlem af de Mænd, som ere udgaaede af Communens frie Valg. Jeg billiger ikke den Utaalelse, som den høitærede Indenrigsminister har anført deels mundtlig og deels i Motiverne til Lovforslaget, at det Rigtigste og Naturligste ved en

saadan Forandring i Amtsraadenes Sammensætning var, at gaae fra Sædegaardseiervalget over til at vælge de Besiddere, som have 25 Ldr. Hartkorn, heller ikke at han er gaaet et Skridt tilbage og gaaet ned til dem, som havde 20 Ldr. Hartkorn. Min Mening var, at det Rigtigste vilde være at gaae tilbage til frit Valg indenfor den Censur, som er foreskrevet i Forordn. af 13 Aug. 1841.

Jeg skal i Almindelighed udtale mig meget mod Klassevalg (Hør!) og mod at Rigsdagen gaaer ind paa at vedtage en Lov, som indfører nye Klassevalg til at have Sæde med frie Valgte i samme Communalbestyrelse. Jeg har den bestemte Erfaring, at saadanne Medlemmer af Communalbestyrelsen, som deels ere fødte Medlemmer eller udgaaede fra en snever Samfundsclassse, ofte komme ind i Raadet med den Anskuelse, at de repræsenterer disse Samfundsclassers Interesser fremfor hele Communens, og jeg synes ikke, at her er levnet nogen Grund tilbage til at stifte en saadan Valgklasse; men, dersom Thinget skulde være tilbøieligt til at gaae ind paa den Anskuelse, at der burde vælges 2 eller 3 af de største Landeieendomsbesiddere til at have Sæde i Amtsraadet, saa skulde jeg dog formene, at de ikke bør vælges alene af den Klasse, som i de fleste Amter i Landet kun bestaaer af meget faa Mænd, og som navnlig i Ringkjøbing Amt kun vil blive circa 30 Beboere i hele Amtet, der repræsenterer $\frac{1}{20}$ Deel af hele Amtets Hartkorn; og jeg troer, at, dersom vi skulde beholde Valg mellem de større Landeieendomsbesiddere, saa maae vi dog lade dem vælges af samtlige Vælgere. Jeg kunde altsaa have ønsket en mere omfattende Forandring i Amtsraadets Sammensætning; jeg kunde, for kortelig at antyde, hvorledes min Anskuelse har været, nævne, at jeg har antaget, at Amtmanden som Formand kun skulde have een Stemme. Jeg har aldrig kunnet erkjende Nødvendigheden af, at en af Amtets Provster har Sæde i Amtsraadet; jeg kunde altsaa have ønsket, at denne Bestemmelse havde været borte, og at de øvrige Medlemmer til Amtsraadet udgif fra Communens frie Valg indenfor den Censur, som Frd. af 13de Aug. 1841 antydede, nemlig Besiddelsen af 4 a 5 Ld. Hartkorn. Nu er det imidlertid langtfra,